

20. neděle v mezidobí rok A (2026)

1. čtení - Iz 56,1.6-7

Cizince přivedu na svou svatou horu.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Tak praví Hospodin: „Šetřte práva a jednejte podle spravedlnosti, neboť se již blíží má spása, již se ukáže má spravedlnost. Cizince, kteří lnou k Hospodinu tím, že mu slouží a milují jeho jméno, že jsou jeho služebníky, a všechny, kteří zachovávají sobotu bez znesvěcení a lpí na mé smlouvě, ty přivedu na svou svatou horu a dám jim radost ve svém domě modlitby. Jejich celopaly a žertvy mi budou potěšením na oltáři; neboť můj dům se bude domem nazývat modlitby pro všechny národy.“

Mezizpěv – Žl 67,2-3.5.6+8

Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekterý národ!

Bože, buď milostiv a žehnej nám,
ukaž nám svou jasnou tvář,
kéž se pozná na zemi, jak jednáš,
kéž poznají všechny národy, jak zachraňuješ.

Necht' se lidé radují a jásají,
že soudíš národy spravedlivě
a lidi na zemi řídíš.

Ať tě, Bože, velebí národy,
ať tě velebí kdekterý národ!
Kéž nám Bůh žehná,
ať ho ctí všechny končiny země!

2. čtení – Řím 11,13-15.29-32

Boží dary Izraeli a jeho povolání jsou neodvolatelné.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Vám, (bývalým) pohanům, říkám: Já jako apoštol pohanů vykonávám svou službu s velikou pečlivostí. Chtěl bych tím vzbudit žárlivost u svých krajanů a aspoň některé z nich zachránit. To, že byli vyloučeni, přineslo světu smíření (s Bohem). Co teprve bude znamenat, až budou znova přijati? To bude úplné vzkříšení z mrtvých! Když totiž Bůh někomu něco daruje nebo když někoho povolá, je to neodvolatelné. Vy jste se kdysi chovali k Bohu odmítavě, ale nyní se vám dostalo milosrdenství, protože oni odmítli přijmout víru. Stejně tak se oni chovají nyní odmítavě, protože vám se dostává milosrdenství, aby se ho potom dostalo také jim. Bůh totiž dopustil, že všichni upadli do neposlušnosti, aby všem prokázal milosrdenství.

Zpěv před evangeliem – Mt 4,23

Aleluja. Ježíš hlásal evangelium o Božím království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc. Aleluja.

Evangelium – Mt 15,21-28

Ženo, jak veliká je tvá víra!

Ježíš odešel z Genezareta a odebral se do tyrského a sidónského kraje. A tu z toho kraje vyšla jedna kananejská žena a křičela: „Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Moje dcera je krutě posedlá.“ Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili ho: „Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí.“ Odpověděl: „Jsem poslán jen k ztraceným ovčím domu izraelského.“ Ona mezitím přišla, klaněla se mu a prosila: „Pane, pomoz mi!“ On jí však odpověděl: „Není správné vzít chléb dětem a hodit ho psíkům.“ Ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psíci se živí kousky, které padají se stolu jejich pánů.“ Nato jí řekl Ježíš: „Ženo, jak veliká je tvá víra! Staň se, jak si přeješ.“ A od té chvíle byla její dcera zdravá.